

lktsz.: 531/2022

Kedves Ballagó Fiatalok!

Idén a piarista rendben és intézményeiben az egész világon a Piarista Hivatás Éve zajlik. Ez az év elsősorban a piarista szerzetesi hivatásról akar elgondolkodtatni minket, mégis lehetőséget ad arra is számunkra, hogy most, a ballagáskor is kiindulópontként használjuk, a ti életutatokhoz, hivatáskereséseitekhez is segítség lehessen.

Elsősorban a piarista rend alapítójának, Kalazanci Szent Józsefnek a személyét és választásait szeretném ezért most elétek tárni. Fontos volt számára, hogy honnan jött, miközben azt is tudta vállalni, hogy Isten valami új felé hívja, tereli. Szülőfalujában, a spanyolországi Peralta de la Salban őriznek egy kelyhet, amit Rómából hálából küldött haza gyermekkori plébániájának. Sokszor írt haza családjának, ismerőseinek is, akár beszámolva helyzetéről, akár szeretettel érdeklődve az otthoniak iránt. Tudjuk, hogy eredeti céljai szerint egy jobb papi állás kijárása után vissza akart térni Spanyolországba. Azonban amikor látta, hogy csak ő akar és tud vállalkozni a Rómában csellengő gyerekek nevelésére és oktatására, inkább ott maradt velük Rómában és soha nem tért már vissza szülőhazájába. Ezt a Rómában felfedezett feladatot nem teherként vállalta, hanem a legnagyobb boldogságának, a személyiségével összeforró hivatásának tartotta, ebben találta meg leginkább önmagát.

Ti most először ebből az iskolából mentek el. De a következő évek során lassan majd családokat, gyermekkori otthonaitokat is ugyanígy el fogjátok hagyni, hogy megvalósítsátok terveiteket, megfelelő foglalkozást találjatok, kibontakoztassátok mindazokat a lehetőségeket, amelyek bennetek rejlenek. Biztosan vissza-visszanéztek majd iskolátokba és családotokhoz, küldötök vissza ilyen-olyan ajándékokat, hálás szavakat is. Nekünk viszont talán még fontosabb, hogy merjetez majd Istenre hallgatni, akár felülről korábban még egyértelműnek látszó terveiteket is, ha úgy látszik, szükség van rátok valahol, rájöttök, hogy éppen ti vagytok azok, akik ott és akkor segíteni tudtok.

Azért is kérem tőletek ezt, mert sok olyan ember hiányzik most Magyarországon és az egyházban, aki elég bátor kilépni a megszokott útirányokból, válaszolni tud társadalmunk és közösségeink évtizedek alatt mélyülő problémáira, megrögzüléseire, hiányaira. Nem a mi dolgunk eldönteni helyettetek, hogy ti vagytok-e az a nemzedék, aki tud válaszolni ezekre a kérdésekre, de bízunk benne, hogy majd megszólít titeket Isten képességeiteken és kedveteken keresztül, ahogy tette ezt Kalazancius atyánkkal. Ti pedig meg tudjátok tenni válaszként azokat a lépéseket, amelyeket csak ti tudtok felvállalni, amelyek éppen rajtatok múlnak. Istenben és bennetek is bízom, hogy sokatokkal meg tud történni ez.

Rátok szeretném bízni az iskolát is, azon belül az egyházi iskolákat és a piarista iskolákat is. Rajtatok múlik, már köztetek is van az a kérdés, hogy lesznek-e tanárok a

jövőben és meg lesznek-e becsülve a magyar társadalomban. Ha köszöntök valamit nekünk, tanáraitoknak, akkor azért vállaljátok ezt. Ha hibákat követtünk el, akkor pedig azért, hogy ne ismétlődjenek ezek a jövőben. Ti tudjátok kortársaitokat biztatni és majd olyan döntéseket hozni, amelyek megőrzik és jobbá teszik az iskolát. És különösen rátok van bízva a jövő szerzetessége, a jövő piarista szerzetesei is. Lehet, hogy ti magatok halljátok meg most vagy később a szerzetesi életre, a ~~férfi vagy női~~ piarista hivatásra indító hangot. De mindenképpen olyan közeget, társadalmat kell alkotnotok, ahol könnyen, támogatva, reálisan lehet választani ezt a hivatást is. Nem szeretném elrejtteni előletek azt a tényt, hogy a világ és a mi saját keresztény társadalmunk sem a papi vagy szerzetesi hivatásokat, de még a tartós keresztény házasságot sem igazán támogató környezet. Sokat és őszintén kell dolgoznunk ezen a problémán. Ti is, ha szükségetek van papokra, szerzetesekre, családban élő anyákra és apákra, tehettek ezért, építhettek olyan támogató közeget, amely szabadabbá teszi a választást.

De miért fontosak mindezek, azon túl, hogy nektek is jó lehet, ha vannak szerzeteseitek és papjaitok és majd a gyermekeiteknek tanárai? Azért, mert, ha sikerül olyan világot építenünk, amely szolidárisabb, és a „piacnak” kevésbé megfelelő életutakat, hivatásokat is támogat, spirituálisan és pozitívan kommunikálva „finanszíroz”, fektet beléjük, akkor abban ti is jobban megtaláljátok önmagatokat, ti is hivatásként élhetitek életeteket. Egy ilyen közegben ti sem „eladjátok” a munkaerőtöket, hanem az építő munka örömeivel élhettek.

Amikor itt álltok tanáraitok, iskolatársaitok és családokat előtt, azt ünnepeljük, hogy megvan bennetek a lehetőség. A lehetőséget Isten adta belétek, mi néhány évig segíteni igyekeztünk ezt, ráébreszteni benneteket tudásra, lélekre, képességekre. Most rajtatok a sor, hogy hallgassatok a nektek adott jelekre, akár Istentől közvetlenül, akár környezeteteken keresztül érkeznek azok. És szabadon tudjatok válaszolni arra az életútra, azokra a hívásokra és hivatásokra, amelyek hozzátok érkeznek, amelyek belőletek bontakoznak ki.

Lehet, sőt biztos, hogy lesz olyan, amire ti és egyedül ti tudtok majd jól válaszolni. Hiszem, hogy akkor lesztek igazán boldogok, ha nem a „piaci igények”, a társadalmi és közösségi rossz megszokások, a sérült társadalom félelmei irányítanak majd titeket, hanem az Istentől adott képességeitek és hivatásotok.

Mi a szerzetességünket és tanárságunkat a legjobb útnak tartjuk magunk számára. Hiszen mi mást mondhatnánk, mint hogy szerzetesnek és / vagy tanárnak lenni, ráadásul piarista iskolában tanítani a világ legjobb dolga! Reméljük, legalább időnként észrevettétek rajtunk, hogy mi is motivál minket az iskolában. Ha pedig rátok tekintünk, örülünk, hogy veletek is együtt dolgozhattunk, hiszen minden évfolyam, minden osztály, minden diák egyedi piarista történet számunkra.

A ballagás elsősorban valaminek a lezárása, de előretétekintés is. A majdani elköteleződéseitek életetek során hasonlítani és különbözni is fognak a mai ünneptől. Amikor majd foglalkozás, hivatás mellett döntötök, diplomát, képesítést szereztek

PIARISTA

PIARISTA REND MAGYAR TARTOMÁNYA

valahol, házasságot kötök, szerzetesi fogadalmat tesztetek, vagy a papság szentségében részesültök, szintén vissza fogtok tekinteni a megtett személyes utatokra, ahogy most is a középiskolai évekre. Viszont erősebben kell majd éreznetek, hogy nem célba értetek, hanem elkezdetek valamit, valami még nagyobb, értékesebbet.

Sok sikert és nyitott szívet kívánok nektek önmagatok és hivatásotok kereséséhez és sok örömet életek következő szakaszához.

Budapest, 2022. április 27.

Üdvözlettel:

Szakál Ádám Márton
tartományfőnök

